

Publicerad 2024-02-26 06:33 av Spiken

Aldrig som förr: Minnen av ett förflutet

Du kommer aldrig bli den tjej du en gång var
Skuggan av dig, det förflutna är borta
Tjejen jag föll pladask för, hon som var så underbar
Är någon annan, förändrad, hittar inte ordet
Men saknaden, ångesten, alla tankar
Vet inte vad jag ska göra, gråta eller skratta
Borde resa bort till världens ände
Finns mig själv i en sfär fylld av liv

Men finner mig själv sittandes på en soffa i det grå
Gedigen men oförutsägbar, jag känner mig borta
Lycka eller ej mitt liv står inte still, tiden går
Blir inte yngre, bara äldre
Vet inte vad och hur, går livet till fullo att genomlida
Är jag född att höra alla röster inombords
Ett kaotiskt inre likt en salig äggröra
Vet inte vad jag ska göra

Låter orden styras av musiken, känslorna svänger
Från lycka till olycka, musiken ger och tar
Stänger ute världen och lyssnar
All lyrik, all musik, skapar en stämning
Känslorna är okontrollerbara, ostoppbara
Rätt låt och jag ler, sjunger med
Fel låt och jag tänker på alla minnen
Känner gråten i halsgropen, skriker, byter låten
Men ändå, finner tröst i musikens ro
Ibland är tankar, minnen, det enda positiva

I en värld av dysterhet och tristess

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spiken med Poeter.se id #62057 innehar upphovsrätten